

Posudek konzultanta

na rigorózní práci

Autor: **Mgr. Adéla Pluskalová**

Téma: **Vybrané instituty dědického práva se zaměřením na právní úpravu dědických skupin**

Předložená rigorózní práce zpracovává významné instituty dědického práva. Za velmi zajímavou považuji již samotnou volbu tématu, a to s ohledem na vývoj právní úpravy a na přípravu návrhu nového občanského zákoníku. Autorka ve své práci upozorňuje na určité problémy, zamýšlí se nad určitými problematickými ustanoveními. Hodnocená práce tedy pojednává o některých aspektech přechodu práv a povinností ze zemřelého na jeho právního nástupce, upozorňuje na některé problematické otázky současné právní úpravy vybraných institutů a rovněž uvádí vlastní návrhy de lege ferenda. V souvislosti se zvoleným tématem provedla srovnání s právní úpravou zvolené problematiky dědického práva v Rakousku.

Rigorózní práce má celkem 123 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam použité literatury, na kterou autorka odkazuje v textu práce, a to formou poznámek pod čarou. Samotná práce svědčí o tom, že autorka citovanou literaturu prostudovala, ovládla ji a čerpala z ní. Práce je rozdělena do šesti kapitol, úvodu a závěru. Z formálního hlediska považuji rozdělení za vhodné, autorka tak v podstatě vyčerpala zvolené téma.

V úvodu autorka vymezila, kterými instituty dědického práva se bude ve své práci zabývat. Následuje kapitola věnovaná historickému vývoji. Zaměřila se především na poslopnost zákonnou. I přes poměrně značný rozsah této kapitoly, kterou by se dalo očekávat spíše u prací z historických oborů, je nutné mít na zřeteli, že právě v oblasti dědického práva, má historický vývoj a znalost předchozích právních úprav své opodstatněné místo. Stěžejní části práce jsou pak kapitoly druhá a třetí. V kapitole druhé se autorka zabývala vybranými instituty dědického práva v současné právní úpravě České republiky. Zvláštní pozornost věnovala pozůstalosti, resp. zvláštnímu režimu přechodu některých práv a povinností ze zůstavitele na jeho právního nástupce a dále přechodu dluhů zůstavitele na dědice. V této kapitole jen upozorňuji na nepřesnost uvedenou na straně 46 – byty již nejsou ve vlastnictví stavebních bytových družstev, ale ve vlastnictví bytových družstev. Třetí kapitola podrobně popisuje současnou právní úpravu dědických skupin a způsobu dědění v nich. Tuto

analýzu pak autorka doplnila praktickými příklady. Uchazečka právě v těchto kapitolách prokázala schopnost pracovat s judikaturou. Velmi kladně hodnotím kapitolu čtvrtou, která je kapitolou komparační. Autorka se v ní věnovala srovnání institutů dědického práva v České republice s právní úpravou v Rakousku. Kladně rovněž hodnotím zájem autorky o stav rekonstrukčních prací. V této souvislosti věnovala uchazečka zvláštní kapitolu své práce právní úpravě dědění ze zákona v návrhu nového občanského zákoníku. Práce je ukončena nejen vlastním resumé (v německém jazyce), ale i poslední kapitolou, kapitolou šestou, kde autorka hodnotí současnou právní úpravu a dále se zabývá návrhy de lege ferenda, které vedle vlastních závěrů doplňuje o jejich zvažované zařazení v návrhu nového občanského zákoníku. I když se všemi názory autorky nemohu souhlasit (např. problematika zařazení, resp. nezařazení manžela do dědických skupin), nelze tuto skutečnost přičítat k záporům práce.

Předložená rigorózní práce je zpracována velmi přehledně a je z ní patrné, že se autorka s danou problematikou seznámila. Rigorózní práce obsahuje mnoho odkazů na odbornou literaturu, a to i literaturu zahraniční, kdy z práce samotné vyplývá, že autorka se s touto literaturou nejen seznámila, pracovala s ní způsobem ve vědecké práci obvyklým, ale že ji i podrobně nastudovala. Rovněž prokázala velmi dobrou práci s judikaturou, kterou pouze nepřejímala do dílčích závěrů své práce, ale rovněž se nebrání zastávat jiný názor, než je v judikátu uvedený (viz. např. na straně 63 při výkladu o zařazení solidárních závazků do soupisu aktiv a pasiv dědictví).

Při ústní obhajobě bych doporučovala, aby se uchazečka zabývala problémem, který ve své práci zmínila poze okrajově, a to problematikou rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, resp. den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti určité osoby (příp. den, který nepřežila) a den, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, tedy problematikou právních následků těchto dvou různých časových okamžiků.

Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce jak po stránce formální, tak i obsahové splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, tj. prokázat schopnost k samostatné tvůrčí činnosti a hlubší znalosti ze zpracovávané tematiky, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

V Praze dne 24. září 2007

JUDr. Dita Melicharová, Ph.D.

konzultant